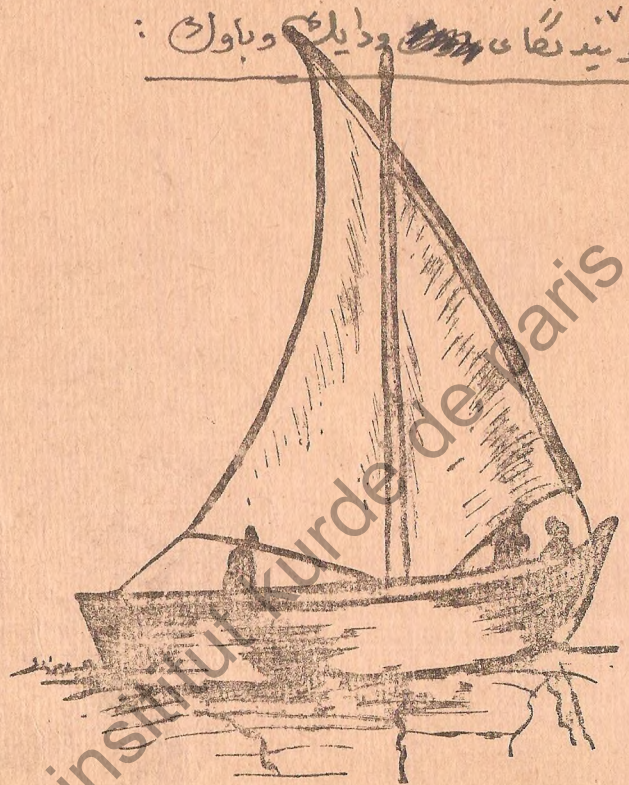

خوبصورتی کا نام لکھو اور اس کا مطلب لکھو :

اسم	نارنگی
الصف	مدرستہ
المدرسة	پرائمری

دہلی

شونیدهای دایک و باوک :

دزی کردن له وی فنل

چون ده روه بلین ؟

نوه ری :

به زینک مار بیان رو دورف
 به پوزیسی لیکولینوچه ی کومه لایه ی له فیره له را
 وه گیری :

مخ فنل

له پیزه نو سزا والی « به روه ده کردن »

طاره : ①

الی : ۱۵۶۶

تو پلیدی دزی؟!!

«ده دزی» یان «ده ساریته وه» یا خود (ده حیات) به ناوه «، له گه ل گه لیک کرده وهی ترید» که له فزله نگی زمان دا هن ، له عویان بوته وه به کار ده هیزین که به لیک شیک ده ست خوی خیات و مانی ده نه وستهی ده ست بکه وی !! جا له هر چند دزه که کرده وه کمی خوی بچولک بیان بات ، نه وه نه بیس خاوه ن سامانه دزراوه که نه کرده وهی دزین به که وره بیان ده بات . کاتی که دزه که ده لی : «له گه گرت» یا خود «سارده وه» . یا وه سامان بی دزراوه که بی ده لی : «نه! تو دزیت و دزیت کرد وه !» . نه و وسته بی که بو بیس ندانی دزینی به کاری ده هین ، نه وه ده ده خات که چند له و کرده وه نام نه بزار و وه پین . چونکه له مو و وسته به ک و اشیک له به له جتی ناو ره و وختان بیان ده بات . قه ده برینی لهی نیه نه وه نه بی که وه ک ناوینه به که هست و تاسی و در و وراوی ناو ده وون بیان ده بات ..

له به رتبه ووسى « دزى » کرده وه به لك سنان
 ده رات كه به لامانه وه نه نك بى . كه مى ووسى « سار
 نه وه » کرده وه به لك سنان ده رات كه هندی ساره
 زایى تیا بى .. ووسى « فرزند » سى نه و واتا به
 سنان ده رات كه خومان دوو گردنى وا بى كه هه ندی
 « وه رزس » تیا بى !!

کاتلیسى كه له بابى منالیه وه ده دوئى بن وده لى بن :
 « نه وه منالیکى وا به نه وانى له گه لیدان چه و اش بان
 ده کات وستی وا سى هه گرى دوه سيات كه مانی
 پوه نه بى . پسته كه به دوو بى لیک ده درسته وه .
 لیک دانه وه به کیان دل په تى تیاره وه . نه گه پتو به جاو لیک
 استى به سیری کرده وه نه و مناله بکرم ..
 لیک دانه وه به کیان دل نه سى تیاره بى ، نه گه پتو
 به جاو لیک نا ابى وه سیری کرده وه مناله بکرم ،
 بى نه سى کرده وه که له خومان دا گه وره بکرم به .
 كه سینه و سینه کرس به خو بکى تیارا له سه ره تانا بیرون
 ده ست بى ده کات . وه لك بلتس : مناله له پارچه سرنی
 به كه له ده ست خوشه كه کی خوئى ده سنى .. پاشى نه وه
 ده گاته نه وه كه ده فیره نك ، به دزى به وه ، له

ها له گه لئه وه بيا که ستم کرده وانه له گه ل به کتر دا چها وازی بنا

نور هه به ، که له ناوه نه سندی پارچه سترینه به که له ده سستی
خوشگه و تالان کردنی به چه که وه به پوری پروونا که
ماوه به کی به هه به دوور هه به !... له گه ل

ئه وه بيا که ماوه به کی به هه به دوور هه به له ناوه نه ستم
دوو کرده وه به دا به لام پستی به کی به پریار له به دراو
هه به ، که هه به گو ما تالی به نا بری ، ئه وئی ئه وه تا که
ئه به هه به گرانه بوئیه که به ته داوه تی ئه وه ده رچه بن که
» گه رای دزی به به که ، له هه به هه به که وه ، یا خود له

هه کردار تکه وه ده سستی کردوه به به به بیدار بون ..
تا خود گه رای دزی به به که له وکاته وه به به بیده که پارچه سترینه
به کی له ده ت خود تکه کی خودی به نه وه و یا خود له
کاته وه به بیداره ، که مناله که به د فیه تکه کی ، به دزی به وه
له گیرفانی باوکی ده - هه به ؟

هه وه هه به گه - گه رای دزی به که له وکاته وه به بیداره
که ئه و کرده وه بچوکه به و بچوکه به ووی دلی ، نه وه به
بوئیه گرانه که براین تا هه نه نه به به کی ئه و دزی به
به به سنی و گه به ده کات . یا خود که کی ئه و کاره
وای کی دی که به که تن و تاوان را بخری !..

يا خود نه بجای تاوانباره که به حیوانات؟! یاں له چه
نه نزاره به لک دا پاره وه ستنی؟!

نه وه نده هدی هه لک نه نغازنی نه م کرده وانه له لاین
مناله که وه نه و نرف و بایه خدی نیه که نه وانزی له ناویاندا
نه ری هه لک نه نلین . . . هونله هندی باوکی وانین
که دل ره قی به کی بی نزاره بیسان دهن به رامبر
نه و کوره چکوله به یان که پارچه شیرینی به کی له چاوه ی
دولایلی ووری نان خورده ده ره هیا وه ، به
دزی به وه . نه نانه تلم دواروی کوره که یان ترن
که بی به دزی ترو . که حی باوکی وایه ده پنن که
که نه م جوړه کرده وه به به « کولنه » یا خود به
« ناره زای » به لک داره نین بوکوره که یان ، که
انویتی هون ساری (ترام) بیته کوی که ده ست
دانی مزی ور بوته که یازگار لقات ! . . . بجه له
وه نی نه م کرده وه به هر بوته بوته نین که نده و !

بام هم ریاک بین پرا نین حی به میکی
مناله که وادی؟

کیم لیره دا نامانوی که کوره تاوانباره که به وی سن ،

که کرده وهی وای لی ^و ده ^و سینه وه ^و یا ^و سزای لهر
 ده ^و دات ^و سینه ^و مانه ^و لهر ^و کوره ^و بدوی ^و بن ^و که ^و سستی ^و بر ^و بویوع
 له ناو طال ^و باخورد ^و له ^و خوسند ^و نگاه ^و لهر ^و گری ^و به ^و دزی ^و به ^و وه .
 و اتا له ^و ضلله ^و ده ^و روی ^و بن ^و که ^و هم ^و کرده ^و وانی ^و ده ^و یا ^و نکات ^و ،
 خویان ^و له ^و خویان ^و که ^و به ^و سامناک ^و و ^و گرنک ^و دانازین ^و ، ^و به ^و لام
 جاب ^و بار ^و لیک ^و سینه ^و له ^و که ^و خایمان ^و ده ^و که ^و وینه ^و به ^و زاره ^و وه ..
 هندی ^و با ^و وکائی ^و وایی ^و هون ^و ، ^و له ^و ره ^و نادا ^و به ^و ته ^و تک ^و پرووری
 هم ^و کرده ^و وانه ^و وه ^و بن ^و . ^و به ^و سستی ^و بی ^و تر ^و خیمان ^و دان ^و بن ^و ،
 که ^و هی ^و زوری ^و بی ^و ناهنی ^و ، ^و نه ^و با ^و وکائی ^و مان ^و جاب ^و بی ^و که ^و و سیره ^و وه
 له ^و به ^و کرده ^و وه ^و به ^و که ^و له ^و و کرده ^و وانه ^و که ^و پرووری ^و ده ^و دات ^و ،
 به ^و ته ^و وا ^و وه ^و تی ^و ده ^و گو ^و پر ^و رین ^و ، ^و داتا ^و له ^و کم ^و و ^و خمی ^و به ^و وه
 ده ^و که ^و نه ^و دلته ^و نکی ^و به ^و کی ^و به ^و گجا ^و . ^و ناهوش ^و و ^و گرنک ^و ! ^و له ^و
 کم ^و ته ^و خمی ^و به ^و وه ^و که ^و تیا ^و بون ^و و ^و به ^و و کرده ^و وه ^و به ^و بیان ^و ده ^و گو ^و
 هی ^و نه ^و و ^و سستی ^و پرو ^و بوی ^و چه ^و ، ^و ده ^و که ^و نه ^و دل ^و په ^و تی ^و به ^و کی ^و به ^و گجا
 ناهوش ^و له ^و چه ^و زه ^و به ^و که ^و یاندن ^و به ^و و ^و ضللی ^و که ^و نه ^و و کرده ^و وه
 لا ^و بوی ^و که ^و و ^و ده ^و هی ^و بوی ^و چه ^و بی ^و کرده ^و وه ^و ! ^و یا ^و به ^و جایی
 زور ^و به ^و بیان ^و سو ^و ده ^و سستی ^و که ^و وهی ^و که ^و توند ^و تیری ^و به ^و که ^و بیان
 له ^و سزاندن ^و و ^و سه ^و زه ^و لست ^و کردن ^و با ^و ، ^و هی ^و که ^و تلکی ^و نه ^و بوی ^و له

جانه گه ره وه به دلياندا بيت و لگه ل مغلا که دا به سيري بجو و لسي وه ،
 بويان ده ده که وي که نه جي و سيري که بيان خرا تيري لي کردوم ..
 نه ميري سه بارهت به وه به که نه گه که کوره که لپه ر توند و تيري ي
 نراني باوک ورا يکي بي که وازي له دريني هيايي ، يا خود لپه ر
 نيك که متن و ده م جو لاند و ده يان بيت له که ليا ، له باسي خو
 لستانه وه له دريني که ي ، خوي له کار و فرمان و جالا کسي
 ده کسي وه .. باسي خو و خوي له خوسيد لقا يسي ده ر باز
 ده کات آيي .

که وانه ده بي سيمه جي بلدين
 بام له پيسي هه و سينا له وه کي بلدين که جي ديت به پيري
 کوره چکوله دزه که مان آيي . و اچند و سيري له ده هيننه وه
 گرنک و زنيرو له بابيت نه و بارانده وه که به لله ماندا
 تيره يون و خاوه نه کانيا نمان ناسيوم . وينه کانسيسي
 وه ک خويان هن ، سايان ده درين ، هيجان لي ناگورين
 کيم لي و امان به باسي ناني که و نيزي هر م وورد و هر م
 قو وليان لي هه کتيرين له و اتا به خين را . هر وه ها
 و نيزي هر م باوليان .. چونکه هيج ستيک له وه به
 که تک تر نيه بوييم ، که له نزيکه وه نه رخ له مغلا کمانان
 به مین ، به خوي نكي وورد و تا بيه تي ..

خونگه له شین سو وداگه ده ست بکری به پیره وده کرده کردنی سو ان ،
ماوه مان به و منلانه خوین بایه ، که نه دانستی ده ست
بکری به پیره وده کرده کردنی سو ان .

لهه ئدی له وانهی ده یاسا م

[وینهی به که م]

« د یوجه » و « طین » برا و خوسان ، له گه ل یه کتره
سه پرو خورده کن و قاده بیره کن . له یه کترده ده ن ،
یه کترده گه زن ، هر نو کتیی له یه کترده گه زن !
کاتیک ده زانیت ^{کل و پلناو} ووره که یان ^{کل و پلناو} و یرده ط !
دایکه که یان به هر له داوان ده ^{کل و پلناو} کاته که یان تا برانی ^{کل و پلناو} چه پروی
داوه . به لام ده ^{کل و پلناو} لینی که بکوله که ی ^{کل و پلناو} و ق
کاپاستی کو په که ی ده کات ، بی ی ده ^{کل و پلناو} .
« من فرمانت بی ده ده م که واز لم خوسه بکوله بی خوت
بهینیت . سو بوج و اتان به سه ها تووه ؟ ! »
لیره دا « هانین » ده ست ده کات به گریان و ^{کل و پلناو} ؛
« برا که م تو قوله که ی له ده ست م ندیم ! . . . دایکه که ی
لو نه صری « بیره و باوه پر » ه که ی خوی بیارینی ، به ناچار بی
هر نزدیک له « د یوجه » ی کو پی صوپ ده ^{کل و پلناو} بیته وه . . .

پاشی سُدوه له روزه که ده چینه ده روه ، سَنگی خوی ده
 ده پیرینی و هر چی بک پروی داوه دم موده ت له بری
 ده چینه وه ... سُدوه واده اتی که ده و کاره ساته بابه سَنگی
 که م بابه ده و ده بی نا هنی که له وه نده به دلاوه
 پیوهی خه رایی بی !

به لام هر سُدوه نده چینه پورایی بی ده هی ، دایله که
 له ناگاو دنی به سر و وجهه دا ، که ته ساته کات
 سُدوه ایلی قیزه سَنگی که خوی هندی سَنگی
 تیا سا د پوه وه ، ده سَنگی کردوه به هیکولا ته
 ده ر هتیان ، دهی خوی بی پرله دوه ! ... له پستی دا
 لی سَنگی سُدوهی که سُدوه هیکولا تانهی له کوی هنیاده به
 کات به خیر دان داره ری ! ... چونکه م کاره ساته
 له وه نده نا سَرایه هیه بر سَنگی بی ناوی ! ...
 هاله به ر سُدوهی دایله که سُدوهی له کوره بیکولم که می خوی
 پانه سُدوه به رهو که کاره ساتی وای لی پر وودات ، نه هولو
 ده ر قای هاوی قیزه که دایجات تانه هنی سُدوه دزی بی
 لی لجات ... به م په ننگه سُدوه کاره ساته بی هر وا
 به ناگای تیه پوه چونکه دایله که به کار لیک جوگی بی نرنجی
 رانا ، که سُدوهی هه ل نه هگرت خوی پیوه خه ریک لجات له

به لام نه م باره زوری ئی ناچی به ته واوه تی گو زوری
 که نیه و به نیه که دینه پستی ، که م و ئی که نینی تیا نا مین .
 هونله نه منده متریسی ئی نه کری ، دل زورتره خاته
 ئی سره و تی به ده . . زور ئیک لهروران ، له و کاته دا که باوک
 و دایک که و کی کولم که « جانین » له م دیو و له دیوی
 خوئی نان خوار دنه که وه دانستون ، زوره که ماتی و
 ئی ده نگی به کی ته واو دگری کردیو ، « پوجه » که گریاندا
 دانه نینو ، هونله که و کولم هیقا کی دا . کی کولم
 که ئی هر چه نه ته ماشای ده مو حاوی دایک و بادکی
 که کرد خوت دای دگرگرت ، که به ده وه نان و هیسته
 که ی باش ئی نه خورا . کاتی ئی ئی له بر بادکی هستایه
 به ئی و له ننت خوانه که وه و ستا و به دلیکی ته واو
 ته نله وه نه م قانی ده بری ، گوتی : « له وه تی گریتم
 که نله که ئی نا طاداری یه نوقوله کی له ده ست خولم
 که کا کوی نه دیو ، به زور . هر ده هاله وه ئی نله کتیم
 که به دزی یه وه هوبو گری فانی یا خود ده می خوی بر کردیو
 له هیکولاته که له هاوه به کی خوانی ناو زوری نان خوار دنه کردی
 یارتر دیو . به لام هر گیز له م تی ناگه م گون فیر بوه یاره
 بدزی ؟ ! . .

واپڻڪ ڪهوت له سره تاي هاويون را گه ما دهني تي ڪرڻ .
 ماوهي تاوهند مال و هونيد نئا ڪه يئي زور دريتر بوو .
 هاريڪيان « پوڄيه » و « جاڪ » ي هاوري ي له
 هونيد نئا ڪه گه پانه وه مائي . له هاريان به ده سس گهريڪ
 ڪهوت « به ته ئي » ي ده فروتن . له پنهاني ڪي ته قام ڪه
 را وه تا بوو نيڪ له به ته ئي هه موهوره سارده م تي به ڪي
 هوس تي تي بوو ده گهروتن . له پير « جاڪ » ي هاوري
 ي « پوڄيه » ي اي لود و هوي گه يانده لا فروسياره ڪه ،
 هه ندي به ته ئي ي ڪي ڪي ده سسي ڪرڻ به خوار دني . ڪه هي
 « پوڄيه » ي له پنهاني وه تا بوو ، تاو زاليوم
 ده ميهوم ، به به روته وه بوو بوو خوار دني سارده م تي
 به ڪه تاله و تينوي يه ريزگاري بي گه سده وه ندهي نه ما بوو
 گه روي له ته له ت بهات !

هائيم ڪاره ساقه هه موهوره دوو باره ده بووه : پوڄيه
 به ش پراو و جاتي خواتي راو ، نيڪ وه له هونيد نئا وه گه پنهاني
 وه مائي . « جاڪ » له وسارده م تي به خوشاني
 ده ڪري وره خواردهوم ، ڪه هي « پوڄيه » ي هه روهوي
 نيڪ ما به وه ته ماشاي گه وسارده م تي به ره نئا و پنهان
 گه سانه بهات ڪه زهر و سور و سهوز دانزاليون ،

نه بر لکاندوه ... بر بیدل خیزی کی کرده بخواته وه ، به لام
 هونک یاره ی کی نه نوو بیا نگرې بیستی کی خوارده وه اوست
 له به دبه ختی خوئی «پروجه» نه منلالی ده روئو
 نه منلالی ایستی به رست ... هر وه ها «د جاک» ی هاو
 بیستی نه منلالی خو پارنیر بود ، نه منلالی به چاو
 فراوان وبه خسته ... که واته هی له وه تا نتر بوو
 «پروجه» که دست درت لجات بو بریا که
 که کی دایلی و بیت فره کی کی بدزی ؟ خو کس
 تا توانی دزنی یاره ی کی ها که م بدوزیته وه ...
 له استه به منته کی به خوئی کی ، نه وه هرل
 گری ، که بیا و به م جوړم خوئی کی ماندو و لجات !!
 به م په نه «پروجه» خوئی گرتنه وه وه که
 هر مو و ژوریک به دزی به وه دست بیات بو بریا که
 که کی دایلی و بیت فره کی کی ده برهتی ... به لام نه
 یاره که مانه ، هر له و دلوسه ناوانه یان ده کرد که له
 کلنه به ک دینه خوارم وه ، که له یاس ما وه به له کلنه له
 هدی بر بی ... هونک که گه ... وون بوونی بیت فره نه
 له روئی خوئی تا تا گرانه کی ، وون بوونی بیت
 فره نه که هر مو و ژوریک رو و بیات ، چینه رو روئی

بی ناھی تا کراوی... ہونکہ دایکہ کہ لہ پرنہ وہی ہفتہ را
 دہستی کرد بہ پیاہونہ وہی لہ نڈہ ری پارہ ہی عالمہ کہی،
 بہ ہماردی پارہی بہ خت کراو لہ و ہفتہ یہ را کہ
 سہ رنجی داسہ دفرہ نکی تہ واو دیار نہ بو... دیار بودون
 بو بو!

لہ پینہ پیریاں بو «درو جیہ» دہ ہی... پائی تہ وہ
 گو مانہ کہ یان دہ کورئی و دہ ہی بہ باوہ... لہ روای باوہ
 کردنی بی لی نان دہ سہ وہ... عالمہ وہ بوکہ
 تہ و پورہ لہ رووی نان خوار دنہ کہ را مانی و بی
 دہ نکی دایک دباو کہ کہی لہ کور بود، ہر وہ ہا
 مالہ کہ بیی والی کرد بود!.. x

x تہ وہ بود لہ وہ بیی گوتمان کہ ہل نغانہ فی کارو
 کردہ وہی منڈالہ کہ لہ لایہ ن منڈالہ کہ گونہ وہ زور
 ہیا وازی ہی ہر لہ گہل ہل نغانہ فی تہ وانہ را
 کہ لہ نا ویا نڈ دہ ری... ہر ہی باو کہ کہی، کہ کارہ ساتی
 و پروورہ دات، تہ وہی دتہ بیی ہا و کہ «دکورہ کہی»
 دوائی، ہوی لہ بہ ندخانہ توند دہ کات!.. لہ گہل
 دایکہ کہ بیی تہ و پروورہ دہ کات کہ رہ وانہی بکن بو
 یہ ککی لہ «است کردنہ وہ خانہ کافی منڈلان»!.. x

نه م هر موست گه وره كرده و گير و گرفت نوواندنه ي بويي؟
 گه گه ر بتيو به جاوتكي راستي و رو و داده و سه سيري هر مو
 شكي بگين ، كاره كه مان ناسانتر نايي و چاره كردني
 و كتر ي كي نايه ت ؟ .. بام لوه وه ده ست بي بگين ،
 كه پورانه ي كي كم بو « پروجه » بپرينه وه ، لگرفانيا
 بي ، هر ده مي باره زوي كرد ، به ختي لغات ، هوند
 نه م باره ي رواندنه ي هر بويي ته نانه ت نه گه
 به پد روتنه وه نه بي بو خوردي سارده م بي ،
 نه و باره ي هر بويي .. هوند بي گومان مندم كه
 نه م ده كات له خوي ، كه نه نوي وه ك هاوري كافي
 خوي نه و نه مان بگريفت كه دي گويان خوي ده بي ،
 باوك ورايكه كي ده يا نتواني له م كه ينه مان نه به ق بگين ،
 هر له و سا كه وه كه « پروجه » نو قولنه ي له ده ست
 هوشك كه كي خوي فراند بو اي . « پروجه » كه ستي و به خوي
 كه ر بو كه به ش پراوه له هوش و ستي و به زه بي بيا هاسته وه ي
 رايك و باوكي ، له ر لوزي و نه خوري يان . كه وه ك
 هوشك كه ، ها و دي سي ناكن ، هوشك كه له له
 بيستره . چا هر چه ند رايك و باوك كه نه و چيا وازي
 يان له ناو نه و و هوشك كه ي را سترده نواند ، كوپه كه كي

زوتی هستی به ناخوئی به تن بر روی رخ کرد . جانه م
 هت به خو کردن ای بعد که یائی پیوه ~~نه~~ نابو « زوی »
 کردن !

لهم کاره سته لیا که لم « پروجه » پرووی را ،
 له یائی نه وه یئی که باوک ورا لیکه کی جیره بیان پی
 که یاند ، ده ماره ~~یکه~~ ییکی به کایان د امر کانه وه و
 ه سانه وه ، نارا ~~صلی~~ یی به مکیان گه بیت . نیجا
 هوئیان هاته وه به ~~کون~~ و هات به دلیاندا که پیوسته
 ز رنگانه بیر له که نینه و به نینه که بکه نه وه . که له سه - خو
 لیکو لینه وه و حی کردن وه یی ~~یک~~ کن . جاله به نه وه
 به که کم کاریک که نو نذیان به ~~بهر~~ « پروجه » نه وه
 بو که تی یان گه یاند ~~بهر~~ پیوه یکی است ~~نه~~ وان ،
 که هر کاتی ولیتی سکنی ده ت بکوی ~~نه~~ زوو و زوو
 ناره زوی خوئی نارا بقات بو هر دو وکیان .
 هذیکه هر که هم پیجا به ~~بهر~~ یی و تپائی دلیان به سستی
 هذیکه وه و دلیان خوئی بقات و باوه یی تی ~~یک~~ کن .
 نه مئی نه وه ناگه ییئی که هر چی بیک کی را وا کردین
 بو یان چی به چی کردی . واپیک که وت ~~بهر~~ نه
 خدا سکیان به ~~بهر~~ پیوه دلیان چی به چی کرد

۱۴ وندہ ھو بہرہ و راندہ کریان ، ھو وودہ میدی ھو
 لہر شینی دیار دی کرو بو . ھونکہ بی گومان بہرہ
 راندہ وی شینی دیار دی کرو ، لہ ورو شتا جھاواری
 ھو بہرہ لہر لہ و بہرہ و راندہ گستی بہرہ کہ
 بو ھو ورو شتا لکریت کہ لہ و راندہ زوویان رکات .
 ھو بیجینہ بی کاہ ساتی بہرہ بی کہ بی نہ و ھو بو
 کہ قوما ، « پو جہہ نہی ویرا بو داوی لجات لہ باوکی و
 راکھی .. لہر نہ و راندہ رومی دہست کہ دتی لہ و پستی
 بہرہ ھو پوہ کانگای دلہ و ھو لہر لہ تی خور دیوہ و ھو ، بو
 ھو لہر لہر لہر ! کہ لہی بستم دہرہ و ھو .. جا ھر لہ ھو بو
 کہ نہ و پاراندی لہ راکھی دہرہ رزی ، بو پستی نہ و پستی بی
 بی لکری ! ھونکہ نہ و بو ھو گومان دہرہ و تووہ کہ
 کہ نہر راندہ و پیک نہ لکریت ، نادین ھو لہر لہر و
 کردہ بی . جا نہ کہ نہر دہرہ و مان بہرہ کوہ
 کہ راندہ و ، سیری کردہ و لہر نڈازہ بہرہ کہی
 باوکی و راکھی کہ میان کرد کہ بہرہ راندہ و ھو کوہ
 کہ بیان ہی یان کردہ ، بو گومان دہرہ کہ پستی کہ نہر
 ھو بہرہ لہر (دہرہ نڈازہ بہرہ رزی) بہرہ لہر لہر کارہ سہ
 کہی بہرہ کہم راندہ و او بہرہ لہر دہرہ ہی !

دونه که نه گه... نیم تاره زوده کافی منگله که مان پاروتایه ونه مان
 کاندنایه، نه گه... هروستی مندا لیمان ته و او هر که جه لمانزایه
 منگله که تاره زوده کانی نه ونه ده که نه زوده هره بیان
 نه که یالی پوه بیان بو ذری کردن، تابه یاره ی
 درستی یه که نه و تاره زوده اندی تی دایر کینته وه... هر وها
 تو پره یی باولک و دایله کیتی نه ونه ده گری نه نه نه
 که جینته منگله و ده نه نجاهی کوره که بیان به نه نه نه نه
 کات ! باولک و دایله که نه نه و به نه ی « پرو چیه»
 بیان بو یه کتیک له پر زتیکه سوچه کات گنایه وه.
 به لام پر زتیکه که کوره که ی نه نه هوسی نه ها بنوه
 یستی ها و، که پتولتی تی هلاهی یاری بهم
 ره نه هوسی باولک و دایله که ی هینا پوه وه نه هوسی و
 دایلی تی کر دپون که به ها و یکی پستی و دایلی وستی و
 و و دایلی و سهیری نه که نه و به نه نه یکن...
 هر نه و نه باولک و دایله که به پاویری
 به نه نه که بیان کرد، له وه دایلی که و تن که
 کوره که ی هویان نه نه وه به پر یقایی پاست...

[وینھی دووہم]

« هه نری » منالکله زکلی مردووه . له بره نه وه له خوښه ویني
 نه و بي پش خوښه ماو ته وه . له نه نجایي نه وه دا هه نه دیک له
 کار و باری مال که ویتو په بهر شای نه ودا .. هاوړی کانی
 « هه نری » شې وایا هاتون که هه موږو او شلی پوړی ویني
 نه مه له ناو درنه خانه که دا یاری بهر و کانی سر
 به زمو خوښی نه وه یا بویرن . که چی هر له و
 کانه دا ده بود « هه نری » له که له خوښه چکوله کی دا
 بو پیه و بگه را پیه وه بو مال ووم که پوړه کانی به که مه
 یی ده هاتی هر بهم جوړه یی اده بوارد ، به ته نیا ،
 له خوښی داره ما پیه و ، هه ده ته نه که ووت کانی
 کی پوړی نه وه نه بی که هه نری وینه بلکشی و پره نگیان
 لی بدات .. له بره نه وه ریایي [هه نری] که په پیوه بهر
 وه ریس بووی نهغه تیار نه به پوړه ده جوړ .. که له پاشی
 ماو بهرک بوپه لکوی نه وه ی [هه نری] فری سر
 کزی پی و هه ر بهر له خوښی بکانه وه .. کانی که
 ده جوړه خوښه نگاه ، که س له هاوړی کانی خوښی
 کی نه چی که یانده .. هر وه که بهر دیک بی و له وی فری
 درای و ابو . هه و ورتی له ده وه نه ده هات .

هر صوره ميگي بر لاتري که في و دور ه و پ ر نزي به وه
 که يا ... تنگ ل به کس نه بود ... کاتي که ها ورني کاتي له
 بابت توپ و تفنگه وه قسيان کرد ، نه وه هر
 که وه ندهي له دست ده هات که ناوايان بوخوزيت ،
 توپک له پوران به کاريان بهشت . له دلي قوی دا
 یگوت : اینه کن توپ و تفنگي به گهار هوتن !
 پورنگيان « هرزي » هاته وه ماله وه . ناچار بود
 به لاماري فرماني ~~ممنون~~ قوی دا بگات . هر وه ها
 به هوتن محکوم که رسيه وه هرزي بي بيته . هر روزه
 له مکارانه ي بوه وه ، بيري کله به ره تلا کرد ،
 رقتيت به هر مولا نيگا ! ... ناخو بيري له
 هي کرد بيته وه ؟! بيري له و توپ و تفنگه هوانانه
 کرده وه که ها ورني کاتي قسيان بوه کردن
 ديمه في تفنگي به پور و به شو و ده هاته بيبي هاوي ،
 له که لاري نه هوه ده وه . ته نانه له خوي
 هر له به ها و يا بود . هر چه نه هر کلي ده ست بک و تابه
 ده هوه به . دو کاتي چک فروشه که ، له و تفنگه هوتن
 بر بک دارانه وور ده بوه وه که له رووي دو و کانه
 که يا دايان بون بو فروستن ! .. چاله اش هي رووي ؟

نه وه رووي دا که [هه نري] ، نه م کوره نه رهنه بي دونه لک و
 نه ننگي گوته گيره ، که دوور له ها ورې کافي خوئي ده ربا ،
 نه يايي به کيان ها ويان بي کي که وت تفنلي بي ده ستوه بو
 له به روم شاگرده کان دا ، له خوئيد لقا هم که دا سينان
 نه مو نه وي ده ، خوئي هل نه کيتا ، به نه که وتنه که به وه ، له
 خوئي يايي بولوه ، خوئي نه تواند ! کاتک زانرا هم هور شاگرده
 کان کي کي کو بونه وه و نه بخيان له و تفننه ده دا که به
 ده ستوه بو ، نه نانه تن شاگرده که وره کاسيني
 تفننه که يان هوو به ردا و ها ويان به [هه نري] هل
 نه هينا که تفنلي واي ده ست که وتوه ! به لام
 « هه نري » چون نه و تفننه ده ست که وتوه ؟
 نه و ته و او شا رهاي نه و جيا به بو تو که عاوي سقوه
 ياره که ي خوئي کي زانا بو ، يا وکسي هيا نه که پاپوه
 وه ماله وه .. هه هي خوئنه چکولم که يسي بو ، به
 خواردي بو که به وه هه يايي بو ، که واته هه ل
 له ده ستا بو ، بوغ له ده ست خوئي بيات ؟ زو وده ست
 هه نه نا و خوئي ياره کانه وه .. به لام کافي
 هه رلي نه وه بو ، گوئي له ده ننگي ده رگا که بو کرپوه
 بي گومان که سي نه بو ، يا وکي نه بي ، ها ستوه وه ...

له دای خوید گوی:

دره ننگه ، نه وه ندهی به دهه وه نه ما وه .. به م پر ننگه
 نا چا ر بوو دوو بانگه توتی له سووقه که ده ره هینا و به به له
 فستیه گیر فانیه وه ! .. له م کاته دا باوکی که لسته زووره که
 و پروو به پرووی وه ستا .. « هه نری » به بی ده نگی به که وه
 له ر بهیری دهه وه دای باوکی که کرد .. به لام نه و هوی و
 گر تبوو باوکیستی به وه وه پاها تبوو که له موده م به وه هوری
 بستی .. به لام کس له ده کاته دا به بیر یا نه له هات که ماتی و
 بی ده نگی به که ی نه م چاره ی له نه نخاسی کار لگی نه ننگه وه به که
 تازه کرد ویتی ! .. هه وه ها باوکیستی هه گیز له وه پیسی
 هوی مانوو نه کر دبوو به وه وه که جی له دوی نه م بی ده نگی و
 نه ننگه به وه چه جووره هه ست و تا به به لای له دلیا له جوستی و
 و نا و وه ده نه هه وه ، که هه له وریا نه نا کوچه وه به پید
 بووه که نه و منلا چووکه تیا که ری ..
 به م پر ننگه « هه نری » ، دوا بی که لسته به نا واتی هوی .
 نه و شتری کاسی بو کر دبوو ده شتری که و شتری له م و دوا بی
 ده توانی که شتری هوسی هوسی پیکه نجات بو را و کردن .
 له م پو به دوا وه شتری به بی به که سکی وه ها که تر خنی هم بی
 و پینزیستی لی بگری وه که که سانی تر . بوئی هه به له وان
 زوور شتری بایه خنی بی بیری ! .. به لام کامه رانی به که

[ههزى] زۆرى نه كىسا . باسى ئىسمى باو كه كى زىتى سىدىكى
 ئىسمى ، لى قو مانذ و و كوردن ، دۆزى سى و ه ، كه سى و بى سىدىكى
 ئا سىرا بولسا . ئا با كىتر سى و ه مان لى سى گوتىرى كى سى زىتى و
 كردن و سزادانى رل پره قانە ، چاره سىدىكى سىر كه و تو و سىدىكى
 بو [ههزى] سى به سى زمان ؟!

[وىئە سى سى هەم]

« مارىل » له هه چوار سىرا كى سى و ه سى . حاله سى
 سى سى كى دايكى هه و و ده سى كى سى كار و بارى سى ما لى كى و ه
 مانە و و ه ، و سى لى سى خوزى كى مەند و سى و بى سى سى رانى تىرى
 بولنه دۆزىتى و ه . پىولى سى سى سى سى سى سى سى سى سى سى سى
 كانى سى سى ، هونە سى و لوان ، سى سى سى ، سى سى سى . دايكى كى
 و سى لى نا هى سى ، هه سى سى سى سى سى سى سى سى سى سى سى
 كى سى و پو و سى سى لى سى و و سى سى ، ده سى و سى سى سى سى سى
 سى كات و سى سى سى سى سى سى سى سى سى سى سى سى سى سى
 بول و هاتە نا و سى سى كى و ه .. سى سى كى سى سى سى سى سى سى سى
 سى سى سى سى سى سى سى سى سى سى سى سى سى سى سى سى سى
 كار سى سى سى سى سى سى سى سى سى سى سى سى سى سى سى سى
 هه سى سى سى سى سى سى سى سى سى سى سى سى سى سى سى سى

۱

کئی جوان بود بی گومان بر آه ره گه وره که شی، (مارسل)
 ز توری هوشی ^{دستی} ^{دستی} نه ویسی به پیوستی رخ زانی که شی
 قوی به ته نگیه وه بی .. حاله به نه وهی که له ته من را گه وره بود
 هر مور صله هندی کار و فرمائی خترائی به هر را
 در ای ، که بیازها ت .. هم باره شی بو بو به کوی نه وه
 که بهی بر او بجینه وه له یاری کردن له گل هاوری
 کانی ... باولک و دایلم که نه وه یان له پیردانه ما بو ، که
 (مارسل) هینتا که منی یا تره سالان را بو .. دایلم که
 نه وهی له بر هو بو وه که کوشی بر شایستی ، ^{الله}
 که خم شای نه ویسی بجات و به کانی دختوسی و جاگری
 نه ویسه وه بی . وه که نه ویسه کانی نو متن را بجاته
 نا و پنجه فر که به وه ، یا هود کون و ریسه ی هندی
 گوره وی و جل و به - که کانی بو بجینه وه
 جائه م که م ته خمی بهی که باولک و دایلم که له که ل "مارسل"
 را ^{الله} یان نوواند ، بو وه کوی نه وهی که [مارسل] شی
 هندی کار و کرده وهی نا ه ماری کی روو بدست .
 بو وینوه ، کانی که ^{الله} هاته به ر نوانی نان خوار دن ،
 و ^{الله} هاته بیسی هاو ، که بهی و کوشی به م لا و به ولان
 کوشیت ، که قیسی بر یوتی له به ^{الله} ره و ناوات و

نه ندي . هه ويري ناو كوله كه ي له ناو خيئي خوي دا
 كه كاو فته وه و نه بكردن به خهركي جوك جوك هه ندي
 جا له توخي لي يان و كرد . هه ندي جارتي له هه ماته
 سوه جكوله كانيان و كرد . جاري واي هه بووه بكردن
 به هه ندي ياري منالانه ي تر ! وانا و بكردن
 به و ياري ياندي لي يان به شي پرا و بووه كه جي ي
 فوشي بووه ده ستي به ستي و به ستن با نكات !
 سواره به كيان و اريكي كه وت كه «مارسيل» هه
 له خوي وه جاري به ياره خيئي منالانه ي جوك كه وت
 له ريز به ريوخي مزي نان خوار ديه له دا كه و توه .
 نغ ~~هه~~ بووه . ناوي خوسته هه ره جكوله كي
 خوي له سه ر نه خسي كرا بووه ، ناوي «مارسيل» ي
 تازه منالي نازدار . . «مارسيل» يي ~~هه~~ كي
 هه گرت و فسيته گير فاسد وه عي نه مدي خويي
 نه وه پراي كه نه وه بوع ده كات ! . كاشكي زاني
 دايه له نه گرا به زوي نه و ~~هه~~ جكوله له دا كه
 هي (فرانس) ي كي هه ره جكوله كي بووه ، كه نازداره كي .
 به لام هه ره نديكي كرد بووي نه دوزايه وه . دايه له
 زور به ته نكه نه وه وه بووه كه نه و ياره خيئي جكوله له ي

بو د فرانس ی کی ناز داره کی ^{قوی} بد فرستیه وه .. هوند
 نه و یارم ^{فله} هر چه زنده به نرف زور هر زمان بود
 به لام به لایه وه زور بایه فر داره وه له به برده وهی که به کم
 دیاری به ک بوست کش به کی سا واکری کرا بو .. ^{تینا} که
 دایکه که ده سستی نت له دوزینه وهی یارم ^{فله} که
 له داخانا ده سستی به توویره و ترووی ، قاو و غیره که
 نه مرده که وره بود هرگز له گل نه وه دانه ^{گوخا}
 که بو سستی وون بووی ^{تای} نرف و بایه تیلی وایرونوه
 لکری !

هالیزه دا دلیان له « مارسیل » ^{سوس} کرد .. ده سببان
 کرد به چه ندو چون کردن له که لیا ^{بایی} نه وه هر چه
 لیان کی کرد .. به لام [مارسیل] ^{تای} له
 وهی پستی بللی .. ^{تایگوت} نازانم له کوی به هر چه ند
 بلیکی نه وان توندتر هیندو هوسیان له گل ^{دا} کرد
 نه و زورتر به به هی نه دانه وه که هیی نا گایه کی له و یارم
^{نه} نه ^{تای} له ^{تای} پرتزی ^{روانی} تا ، [مارسیل] بو
 نه می که باری تا و انجاری ^{قوی} له ^{تایی} ده می ^{قوی} را
 سووکه بکات ، ^{قوی} له به ^{ده می} ^{قوی} را ^{درستی} به کی
 له ^{قوی} تا ^{کرا} کرد .. یاری به کی وای له گل ^{فند} کافی

هاورپی را ~~کند~~ کرد ، که هر مویان نجاته چووله وه ..
 یاری بی کرسی ناوی « گه جینه ی وزراو » بوو
 ع هژی ، ع منزه کافی ته نه منزه به و یاری بی وه هوسی
 هوسی یان بی گه بیستوو ، هویان له بیر هوی بوه وه .. له بیر
 نه وه [ماریل] له کافی هوسی را نه گه رایه وه حاله وه ،
 روا که وت ..

ناخو [ماریل] ، که له کم ل هاورپی کافی را یاری ی [گه جینه ی
 وزراو] ی یاری نه کرد ، بی هی نه و یاری بی ی ده کرد ؟ ..
 له راستی را به و پارم هسه هویان یاری ی نه کرد که هی
 هوسه که هر ه بیگوله کی بوکھی « یانین » ، که سواره
 کی بیستوو هه لیکرتوو و بیستوو بیستوو وه ، بی
 نه می هوسی هوی نه و برای که بوو وه ی کرد ای

[ونه ی هوره م]

« مارگریته » چینی ته نیایه ، له ته منی ده آیدایه . باو که کی تووسی
 نه هوسی بی کی گران بوو بوو ، که پیولیت بوو دایله کی به در برای ی نه و
 ماوه بی ی که نه هوسی بوو له گه لیا بیسته وه و ناغای بی بی
 یارنده قاعلی لجات .. بیجمله له م نه رکی مالله که لسی به
 سانه وه بوو ، که به گها - گران بوو .. هیا م باره نا هواره :

که در مارگریته بی توئی که وتبوع، به هوی نه خوشی به گرانه کی
 باوکی به وه، اهل هنر یک مانی را یلستی به کار، ایپه راندن نه خوشی به
 که کی باوکی به وه، بو بویه هوی نه وهی که له خوشی ی ریانی
 به به زمو په زمی منالانہ بی بیس، مینیتہ وه، [مارگریته] ی
 منالستی به وه زورتر دلته ننگ ره بو، که له ده مو دووی هنرانہ
 که وه نه یسینه وه، که مانی باوکی له ته نکانه بی کی که وره دایه
 به ده ت ده ت لور تی به وه... لپه نه وه هر چه مندیکی
 بی نه گرا، تی نه کوشتا بو نه می دی رایگی بداته وه و نه مو
 نه می له دل بره و نیسته وه... که وه ها له م مولا به کسینه وه
 بو نه وه تی ده کوشتا که پرووی رایگی وه، بکلی یقین لای هوی
 به لام هر چه مندیکی کرد نه وهی بخته وه - ! بو وینه
 وینتی به هوی نه و یله ناوازانده که له هنر مندی وانا دا وه ری
 که تبوله خونین نگاه را سه یخی رایگی ایلبستی بو هوی، مارگریته
 له هنر مندی وانا دا به به کم ده ره بو، که چی رایگی بایه خنای پرووی
 نه را، مارگریته له وانا به کسینه هیمی وه نه گرتبو، که چی رایگی
 به وه یی نه هوولا، هر چه مندی [مارگریته] قسه بی کی
 بگردایه، لای وه رس نه بون و بوله بولیان له ده ت نه کرد
 کی به سه زمانه که، ته نانه ت، نه وهی بی باستر بو که سزایدی
 و سه زنه لستی بگردی، نه وه ک له م هوره ناو چه بی دا

بِئْرِي ، كِه پَرِي بُووَلَه بِي دَه نَك و سَه نَكِي و خَمُو خَمُو فَت و نَه كِه س
 بِه لِه مِي بُووَلَه بِي دَه نَك س رُووَلِي لَه دَا لِي !... چُونَه ^{بِه دِه بِي} كِه لِه مِي بِي
 بِه سِتَك دَا نَه زَا و هَه بَت بِه بُووِنِي دَه كِرَا !...

پُووَرِي لِيان و بِي رِي هَه نَدِي يَارَه لَه دَا لِي بِي رِي . بُووَنِي مِي هَه نَدِي
 سِرِي بِي بِي لِي بِي . چُونَه هَه رِ چِه نَدِي و نُووَلَانِي سَه خَمُو

دَه مِي وِه و لَه مِي رِي هَه نَدِي لَه بِي رِي و وِه س بُووَنِي كِه مِي كِه م
 دَه بُووَدَه . به لَام پُووَرِي دَا لِي ، بِي بَا كِي بِه كِه مِي بِه رَه مِي نَدِي ،

سَه مِي رَه و بِي رِي كُووَلَه يَارَه مِي كِي كِه و رَه تَر لَه دَا لِي بِي رِي ، كِه تَوَانِي
 بِه و يَارَه مِي پِنُووَسِي مِي هَه رَه كِه بِي و وِه سِي بِي بِي رِي . مَارِ گَرِي ت

نَه مِي دَه مِي بُووَدَه كِه و پِنُووَس لَه هَه مَوَلَس بَارِي تَه وِه ، تَا كِه س
 بِه دِي بِي بِه كِه مِي نَه زَانِي . كِه مِي لَه يَاشِي مَوَلَس پِنُووَس كِه مِي دَه خَمُو

هَه رُووَلَانِي بُووَلَه لِه مِي تَه : گَوِي : « دَا لِي لِي » كِه دُووَسَه خَمُو كِه م
 بِه دَا لِي مِي سِتَك مِي كِه رُووَم !...

جَا نَم پِنُووَس كِه نَم هَه مَووَرَه نَج و سَه رَكِي بُووَلَس تَا دَه مِي
 كِه و تَه ، تَا خُو [مَارِ گَرِي ت] جِي مِي لِي كِه دَلِي ؟! مَارِ گَرِي ت

پِنُووَس كِه مِي سِتَك مِي دَا لِي كِه دَا لِي ؟! تَا خُو مَوَلَس چُون لِي كِه بِي رِي مَووَرَه
 لِي كِه دَا نَه وِه مِي نَه مِي كِه نَم كِه پِكُووَلَه بِه هَه جِي مِي كِه لَه دَه ت

هَاتَه كِه رِي هَه بُووَنِي مِي دَلِي دَا لِي و بَا دَكِي خُووِي كَتِي لِه جَا
 بُووَلَه مِي . بِه تَا يِه تِي دَلِي دَا لِي ، لَه يَاشِي نَه وِه مَوَلَس تَه رَه مِي مِي

که له گم لیاست لى ^{مور} ! .. په ننگه است ترين پيسان داني هم
 هوره دزي يانه نه وه ببت ، که دزتي يه کم بون "ده ست کراوه لى"
 يان تيا ديار بو ! .. هم هوره دزي يان تى کم پروو نادره .
 هوى پروو دانيان بوم بهى دزتي يه که هوى نينه . له راستى دا
 برتې يه له ناره زوو . نو دزتي منانه که بوته مې پرووى بديتې و
 وضمې بخورى . نه وه لى کاتک کات که برانې له خوښه و ستي
 باوک و رايکه کمى و به نه نه وه ها ستيان لى به شى ماو ته وه

[وښه پيچم]

د جوزيف ، منالتي نمونه لى يه . که مور هم له ناو ده سته کمى
 هوى داسه رده سته يه . له تدم لى دود هم سالان دايه .
 له بر نه وه چوک ترين شاگرده له دود هم لى خو بيان دا .
 نه و پيچکه له ده ، هم مور هم ، له تلو شاندا يه ، له واک لى هوى دا .
 ته نانه ت هم موکه سيک چاوى به باوک و رايکې هم له هڅيا
 که منالتي وای له يووا . دياره کور يکيښى نه مه نده زيره لى و
 سر که و توو لى ، هم مور هم له لاي باوک و رايکې هوى
 ناز دار و خوښه وليت لى . چونه زيره کى يه کى وه هانې
 هاوتا ، نايکې کم ته - خمى له گم لى لى لى . بهم په ننگه باوک و
 رايکه کمى ، لى لى کوشان ، يالى پوه بين بوسپه وه .

هر پوره ئی پروهی بی کی تایه کی ی قوی هه بو . ته نانه ت پوره
 کانی لیه وی هه ئینه ئه ئه ئی ، هر بی که ، ئی پروهی بی کی تایه کی
 هه یان هه بو !... ته نانه ت کو په که وای کی هه بو ، سه سه ئی ی
 نه وه نه بو نه ما بو وه که کاتیک له و کاتانه به ئار هه وی
 هه وی جوو لیه که !... هه نه له پوره هه کانی لیه و راهه می
 له سه بو ~~هه~~ هه نه ئی وه زه ئی ته نه و سه ئانه بهات ،
 که له سه ده سه مه له وانی تایه کی دا مه له کردن فریبی ، یاس
 نه وه وینه کسه ئی فریبی !... کانی به سه ئی له و
 کاتانه بو بایه وه تابه فریبی له زو ئا وازه وه پرایه ئی !...
 هه سه نه م باوک و دایکه کی ده و له سه نه بون ، به لام هه سه
 به کیان له ده ته نه هه ت ده یا نه د ، کو سه می له هه سه پروهی کی
 فریبون و کرده وه هه کی به وه به سه هه سه مه و سه هه کی که وی
 به کوری نه یا نه ده هه ت « هه ئیف » تا ویک به ئازادی به سه ت
 و به ئار هه زوی هه وی پرایه ئی . وای کی هه بو گوئی دهری به
 کارگی سور و سه تی دا نه نا . هه له هه یه وه هه یی ئی بکو تر به نه کرد .
 هه وی نه وه لیه سه بو که باوک و دایکه کی به هه به ته نلیه وه
 بون ، به هه به نه میان نه خه و !...

ئی یاس نه وه هه یی پروهی دا ؟ !... نه وه ی پروهی نه مه بو که له
 نه خایه نه و ده ته به سه را گرتنه زوره وه که هه گز به نه وه ی نه بو

سو وستی مَرُوفا یه تی به کمی « جۆزفیف » له وه به و لاوه به رگی
 نه گرت . چونکه « جۆزفیف » ههستی به خوی کرد ، کێسانیه کی
 هه به ، پێزی کی گه گه گه . به کورکی ناوازه سی رانه نری . نه و له
 منالانی تر نفاکات ، که له بار ستایه خوی که مری دینه
 پێسی هاو . که فاته مافی و ده ست خوی بونه خات ، که
 که سانی تر نه ترکی ده ستان بکه وی؟! بو وینه ، که نه و
 به کورکی ناوازه و به و توو دانی ، نه هههی تیانیه که
 هه ندی میده بیزی له باخی در او ستیانی ... یا هود به دزی به
 وه هندی پاره هه لیکری و سبات بو خوی! ... به م په نکه
 [جۆزفیف] له دزنی میده وه ده ستی کی کرد له باخی در او ستیانی
 نه م کاره ی کی خۆسی بو . به کم نه به به که خۆسی به کی کی
 ده هیت . دوده م : له به نه وه ی که له و سمانه به کار و خزان
 و بیزی به وه هینا به ده ره وه بو ^{به پێزی} به مین : له به نه وه
 که به به نه یی و خوخته ناو ته نگو به له م وه بو ته م نه نه و
 به کرد وه به کی خۆسی دانه نری . چا نه م هه مو بابه تانه که تا
 نه و سا که کی یان کی یس ما بووه و که مافی هه بو نه و نی وه کی
 هه مو ها و پێی کانی خۆی خۆسی یان کی وه ر بگری ، بالیا
 پیه نا که به به به به کاری که وه تر بکات ^{که نه و نی} . که نه و نی
 « دزنی » به کی نا سکر ابو . چونکه له به پیا که ی پاره ی

دایک له ندی پاره ی رزی ، کوم له به ک یوولی پوسته ی بی
 کری ، که تانه واک به ناوخته وه بوو ده ستی بکه وی .
 هاچونله به پوستی نه زانی نه ناخاته به رجاو ، همو یانی دانا
 له ناو به اوئی یوول کوگردنه وه دا و داینا له ناو به پاره کانی
 سالی ا بورده فوردا !

ناخوئنه م داد به وهری ی تیا بوو که « هوزیف » له هینانه
 دیی نه و ناوخته ی بکری ، که نه ویی له ندی
 پوولی پوسته کو بکاته وه بوخوی ؟ ! .. نه و ریغایری که
 باولک و دایله کی له گل « هوزیف » دا گرتوریان ، که
 هم سوو پره نیج و تیکو شایلی هوی خاته م . و انا کانی هوی
 هم له به نه دهی که کوئی سر که و کووه ، وی لی کردیون
 که نه وه به کات به فریو دان دایین که کو به که بانام
 پوولی پوسته کو بکاته وه و هوی بی بانه وه خریکی
 بکات . نه له لایه که وه . له لایه کی تر تیه وه ده سی
 ته نگی ی باولک و دایله کی له نه پنداره به ک رابوو ، که نه وه یان
 بی با شتر بوو پاره ی نه و کوم له یوولانه بدری به نوس اوئی
 به که لک بوئه و ، یا هود بو هوزیف سلی تیا به تی به حقت
 بکری ! .. جا کاتی که « هوزیف » کوم له یوول که کی
 هوی کری ، له دلی هوی را « یلوت » : « نه که باولک

« د بڼا نیا به من کاته که؟ کوم له شتې ترد بهخت ده که م ،
 که د ووره له وانا کانه وه ، ناخو چي وکړد ؟! .. »
 به وانا به کی تر نه و له وه نه تر که باوکی به د زتی به کی
 بڼا . له وه تر که باوکی به وه بڼا که خزیکی شتی تر ،
 که د ووره له وانا کانه وه . که باوکی که تر بڼی کی بگری ،
 که که تر کار و کرده ده کانی به نه بهات ، که تر به دلیا بچی .
 خوئی نه وهی نه تر که بڼی گرته که له لاین باوکی وه ،
 و به نه کردنی کار و کرده ده کانی له لاین نه وه وه ، هر
 له وه به به یون که له خوئی به او را بڼی هاوری کانی
 هوئی ده که وی ؟! ..

به ای نه می چي دغه ، که له و روره دا باوکی و
 دایلی که « هوزیف » پازی ده می نه و کو م له
 یوولی یوسته به یان بوده ده که وی ، نه و ترانه
 که به دلی « هوزیف » را ده هاتن ، هر له خو یا نه وه
 دینه دی ! ..

[وینه نه نه م]

« جان » کو بکی همته سالانه . که ته منی که بی بوه
 دو سالان ، دایلی له ده ت هو بو . باوکی

باوه زینلی!

زینلی هینا ، مخونهی بالابو بو ~~...~~ ! له نندزه به
 ده چاودری «جان» ~~...~~ کرد ، به تینلی وم بو ،
 نه مخوری ده کرد . هر وه ها له نندزه به ده رتی
 سه زه نستی له کرد ~~...~~
 له وه بی سوزت به بو که زنه که ده بولیت «جان» له
 هر مو پرویه که وه ته واو ده بختی .. جاله به رته وه
 هر مو ده م بوله بولک له ده ت ده کرد . چونکه زور جاری
 و اهر بو تاوانی نه وانی نه هینا به دی زه بگوت : له کارو
 فرمانیا که م ته رضه ، کاتیک له توزه سه زه نینلی
 لکری وه که ساه ناگرینه به کرد و که ده دانه حق !
 بچکه له وه دروزنیم ، که منده ~~...~~ کات له زماره
 نایت !... له وه نده هیه «جان» پروم کی تری به ووستی و
 نکای تینله لستی و ناظاری له کاروبار مان بو ده ~~...~~ فات
 به وهی باشی بو زنه کی باوکی هیچ مدم پروهی بو ده
 نه که ونبوو . نه گنیا سه رگه دان و پیر بیان ده بوو !... نه وه بی
 نه وه بوو که به تاوانه وه بوو نه ویس جاوه به کی دولاب تایه تی
 خوی هئی ، هر چی به کی هیه تیارانین ، که له خوی به و لاره
 که سی تر سه بیان نه کات !... جاوه که بی به هوونگی وایی
 که نه باوه زنه کی ، نه که سی تر مافی نه وهی نه بی که بزانی

چی ییایه . هاو پئی کانی به سی ناوه وهی هوسینفاهمه که
 هه به که چاوه دولا بئی له به به کللی وکلومی محول
 دای ده خات .. به لام نه و له لم هه وه چاوه دولا به بی بی
 ماوه ته وه .. هوی نه وه بی نه وه به که له ساگردانی به سی ناوه و
 نه !..

زور بلیان « جان » به هه کانی ، بی نه می دراوستی که نه نه شی
 له روری هوسین ن له ناغای بی کللی کلوم هه که له که ی
 بی دزی .. هه نه کانی تر می بی هه ، توان کلوم که هوسینی
 به نه !.. یایی نه وه « جان » به ته نه که نه وه وه بود
 که باوه نه که ی چاوی به و « له نه » ه نه که وی !.. کانی که
 نه و داهات کللی وکلوم که هه به به به رینه که ی هوسیه وه .
 به د لیک بی نه وه نه ست ، هه بیری له چاوه دولا به نه نه بی به
 هاو به نه که هه کرده وه !.. کانی که به بیانی هات و له نه وه
 به بی کللی وکلوم که ی له نه به رینه که ی هوسیا به ده ره وه
 و ده ستی کرد به کردنه وه و داخستی کلوم که ، بی نه می
 بی وه رس یا خود ماند و بی .. هاله ره دا باوه نه که ی
 هاوی بی که وت . بی بی : « کی نه م کللی وکلومی
 دای بی ؟ !.. » .. نه وی گو تی : « دیوونی هاو پئی !.. » ..
 باوه نه که ی زور به ته نه که نه وه وه بو که « جان »

په ووت وکرده وهی جوان و د وروست څی . له بهر نه وه دوه
 ده ست ځی گوت : « من چنډم ځی گوتیت خوټ له دیاری
 که سانی تر پارتیریت . که دیاری به که هر چه نه ښکی کم ترخ
 ځی له کسی و نه گرتی ! هر چه ښم ځیل و څو م به هی
 « دیون » هی باوک و دایلی ، که یو یان کریو و له
 گرافانی خو یان ترخ که یان زاوه .. که واته پتولسته
 هر څی تا نه و ځیل و څو م به به به وه .. ځی گوتیت ؟
 به لام « جان » نهی و ځیل و څو م که بداته وه به خاوه نه
 کی . هونکه نه و ځی د زیوون څیجه لوه باوکی « دیون »
 که اینوی ځیل و څو م کی ځی د زرافه ، ځیل و څو م کی تر
 بوکریو . که واته ده ځی « جان » بعات ، تا خوی لم
 ه مو گړ و گرفت و ته نگ و چه له خانه رز گا بعات ؟! هر چه
 کرد له ریغاب که به و لاه نه بیوزی به وه ، یو څو م لم
 نه ناو چه له خانه خوی رز گا بعات . څو څی نه وه یو که ځیل و
 څو م ناز داره کی فری بداته ناو مالی خو ښه څا که وه .
 کاتیلیسی که څو وهی کرد ، به لنگ له صلاکه کان خاوی ځی
 که وت ، ده مو ده ست قیرانځی گوتی : « نه وه ځیل و
 څو م کی منه ! .. » با شان باز دی رایه به هر ځیل و څو م
 که و ه لگرت و خسته گرافانه وه !

نیت «جان» هستی کرد به جوهر تا عودده بی به یک له
 دل و ده روونی را، تا اسی بی گشت، چونکه وی بوده
 کهوت که هر سوزیه زری لجات، منالانی ترشی هن که
 به هم سنی نه و زری ده کن، که کرده وه ی که و نه نون!
 چونکه نه و نه زانی که خاوه بی طیل و کلوم که نه و منالان
 دزو دروزنه «دلیون» ی هاوری بی تی!
 «جان» که وره بو، بو بی او، نه هم چروکه ی خوی
 گریایه وه که له تصنی هانت سالی دالی تی روور ابو
 یان گونی: «هر چه سیری نه وه م ده که و نیت وه
 که رفوتیک لپروان نه و «دزنی» بی م کردوه، نه م
 مگر ی له خوم، خوسیم، سوره...»
 نیت به کم جار و دواین جای زری به کی «جان»،
 هر نه وه بو، له هر موویانی را!
 نه و بو نیت بی له سه ره تای چروکه کی را گوتمان: باش بو باوه نه
 کی «جان» له که نیت و به نیت زری به کی «جان» نه خا دار نه بو!
 بو هی؟! چونکه «جان» که بو بی او، ده لکوت: نه مگر
 بر تابه باوه نه کم به و که نیت و به نیت بی بر تابه،
 نه وه نده سزای ده دام و سه زه نیت ده که دم له نه داز
 ده ده جو، نه مگر الله و الله له من لکر دایه، له را خانا

دستم ده کرده و به دزی کردن !.. نه می خالانیه
 نه و بود که هر چه ند پروی لکاندیه و بیا هل باخایه
 به تاوانی درو و کم ته - خه می به دناوی بگردایه ،
 له قینی نه و دستم ده کرده و به درو کردن و کم
 ته - خه می له خونیدن کی دا !.. نه می به بارهت
 به و به که منال له خه می به کی بی لگوتری ، به راستی ده زانی .
 نه هر - ناو بانگی بگردایه بگردین ، نه وله و سو به دا
 هوی « راه ریزی » له زگیر له وه بی سامان تر
 نه ، که نه هر له کانی نه و ، له ام بی دا له ه طیک
 ده کن و زوری بی ناچی له نا و ده ، نه مندم که وره یان
 بگردین و نه مندم هم چه قیان له بگردین ، بیانگورین
 و بیانگورین به باب بی رف و ته ق ، که خه می به دریان
 بی بیت و هج سنی کار یان بی نکات .

له م کاره - آنا نه وه هج بی ده گین !
 انای گه وه « پاکال » و ته به کی به ناو بانگی هیه .
 نه وی نه ما : که « دل بیانوی وای هیه ، هوش
 دانی بیانانی .. دل منالیش پره له بیانو و هوی تار او
 که نه گران تی ده گین ، به گرانیش ده تو این ده ری بگردین

به لأم نه هم هویانه هموره هم دوروستن . کاتی که باوله
 کاستی کوره که ی هویان نه بین دزیی کردوه ، نیولسته
 له یستی هموستیگا ، په خچ یوهن وئی بکوشن بو نه وه
 نه که نه و بهینه که له پروویدکی پاستی به وه تی بگرن . جایی
 نه و بیرو با و یانه یی خینه لاوه ، که همون له سری پیکه
 که و تون له پایبندی دزیتی و دانه وه . چونکه هم بیرو با و یانه
 بو که وره و نیگه لایه یان دازون ، بو نه هم جوړه مندلانه
 دانه تراون ..

هر بار یلیتی رودی د نیولسته به جیاوازی یی
 بکولرسته وه .. چونکه مندلانی واهن ، دزیتی بوینه کاره کن
 که تووسی نخونده یی کی خراب بوون ، هیاوازی یی دده کن ، که دور
 نه له ناو خرابه که ی هویان دین .. هر وه هیاوازی یی له ناو
 هم دزی مندلانی تر دانه وه په ووره دات له هویته کی
 نه هوسی یان تیا په . نه می زور که م په ووره دات .
 نه وانه یی که بو نخوونه هیا ماننه وه ، هیه له گول نه و مندلانه را
 هیاوازی یان نه که نه د هیا لانه یان نه کردوه . چونکه نه
 نه هوسی یی کی ده وونی یان تووش پوره ، نه نخونده یی کی
 خرابستان له به هیا و د پوره .. له پستی را نه دانه نه و
 مندلانه کن که له ری و شوینی گران وخت دا که وره بوون .

ئه و دزیتتی به ئی که کردویان هه بوئه وه بعه که ده ردی
دی خووان ~~له پێش ئێک~~ و ئاامیکه به ده روونی خووان
بههه ، له ئاو ئه و تهنگ و چه له ته بهی که تیارا زیاون !

هه به گوناوه کردنی منداڵان!

لێزه دا پێولیه که وه بسان بههه که ئه گه منداڵیک دزی
کرد ، ئه وه باسی که ئانی که کرده وه که ی نه نله و نایه نه نه
وه خجامیتی به ههجار ههجار به لام ئه و هه جووده هه ناوێتی
ئه وه به که ئه و شتی ده بهت به وێ که نه تی و ئی
بهتی پرا و بعهه ! .. ته نانهت زوهراری وایه هه به که ههت
به گوناوه که ی هوی ده کات . ئه و هه به ی خویتی له سیوه
سین و گریان را ده . هه پری . ئه مێنی به ههت به وه به
که ههت کردنی منداڵ به گوناوه هوی تابلی ی گه وه و گرنه !
هه وه ها پێولیه ئه وه ئی برانین که سووشتی ئه و شتی
که دز او هه گرنگی ی هوی هه به . هه نله ده . هه ئانی هه ندی
هه وه نه ئی سیرین له هه وه دو لایکی رووری نان
هه ورن ، په نله هه . ئه وه مان تی به مێنی که منداڵه که
له سیرینی هه ورن را به ههجار ههت . به لام پێولیه
له به مان ، له وه زوهر بپولینه وه که ئایا دزیتتی به که

هارێکی تر دووباره کراوه ته وه بان نا . هونکه دووباره
 کردنه وهی دزیتی به که له باباتی تر نا گادار مان ده کات .
 هونکه نه و منلای که له یه کم دزیتی دا بگرتیت ، نه که
 هارێکی تر دزی کرده وه به چا و ئێکی تر سهیری نه کرده وه
 یه ی فووی ده کات . وانا هارێکی تر نه که پاوه ته وه
 سه . دزیتی به که ...

زو . جاری وایێ که ته دزراوه که ده بته سینه
 بو ه سێکی دیاری کردی به ناک خوار دوو له ناو ده روونی
 منلای که دا ، که تیا ها تو که ههستی . ئێه ههستی نه
 منلای مان له به چاوه که کلیل و ههڵوم که دزی . ههروه ها
 نه و منلای سیمان له به ره که دزی یه که وه کرد ، گوتم له به ک
 بووی یوسه ی بی بگری . هونکه دزیتی نه وه . دوو
 منلای نه وه سیمان ده دات که : « دزیتیک ههیه لای
 گوتم ده لیا مه وه و به لهوی نه و پا زه له وه ده مه ی
 له که سانی تر هه هه هه ! .. » ههروه ها نه و منلای
 سیمان له به ره که یاره ی له باوکی فووی دزی ، هه ر بو نه می
 نه نلای بگری و فووی یوه بوینی له ناو ها وری کانی
 فووی دا . وانا ی نه م کرده وه به ئی نه وه سیمان
 ده دات که : « مناده مه ی هه ریکم یی . به لهوا سیم

«... کہ سے رکھتیاں رہتے بلکہ وہی!...»

ہر جی نہ و منالہ بی بی بود کہ پارہ فتنہ ہزارانہ کی نہ
 ہو کہ چکاڑہ کی فوٹی رزی، نہ وہی کہ بناوی دیاری نہ و
 بیٹکے ہی کر ابو، بہ لای منالہ ذرکہ وہ واتای نہ وہی
 کہ: «... تا بہ ہی من لہ و خوئے ولیتی یہی کہ لہ
 دطایہ بہ اصبر...» او کہم، کہ تازہ لہ دایک بود!!»

کہ واثہ چارہ مان چہ ہے؟

ہر وہی کہ واثہ نہ، نہ وہی... ہر لہ چارہ گردن بکہ نہ و
 یولیہ کہ نہ و پینہ کان نہ و منہ گورہ نہ کہین، واثہ
 ہ لہ گری کہ نہ پوہ یہ کی ڈ دہنک و... و...
 لہ چارہ گردنہ بکہ نہ وہ... ہونکہ نہ وہ تا... کہ بلکہ نہ
 ناخی دہ روتی منالہ وہ و پاروہنی یہ کافی ناوہ وہی دہ
 نجین... ہونکہ نہ و فوٹی لہ وانہ نہ کہ تیوانی کوئیہ پاستہ -
 قینہ کافی کہ دارہ کافی فوٹی دہ رجات!... کہ واثہ بیٹس
 یولیہ واثہ کات کہ بہ جوڑیکی تائیدی نہ و ہوئیانی کی
 نہ کوئیہ وہ، چاہے کہ - کوومان بوومان خرا لہ و ہوئیانیہ بکوئیہ وہ
 و پائیزانین، یا خود لہ بہ اوورد گردن دارہ ریان نجین
 بام بہ تہ نہ وہ بین کہ لہ و پائیزانہ وہ لہ کہ لہ منالہ کہ نہ روتی بین

تھوی ، بہ جو رنگی وا کہ ہجھ صلیک بہ بیری دانہ بہت و ہجھ
 ہو سلیسی نہ لگری !... تو وینہ : راستی یہ کی ناکرا و
 دیا ، بہ رہی جے بداتہ وہ دلی بیدہ ، ہر وہ کہ بہ پوری
 روونا کہ بلن پورہ دیارینہ !...

ہی وایی ہجھ ، ہر لہ بہر توواندی بہ خندہ بی و
 دل کرا وہ بی ہی تھوی دہ مت بہ زری کردن کات .
 ہر وہ کہ نہ کہ پیکر لہ بیری کہ چر و کہ کہ بیان گرا بہ وہ
 و گوتان پارہی زری ، ہر بو نہ ہی . بنو سیک لگری
 بو دایی و بہ دیاری سیک کی لجات !... ہونہ
 نہ و دیاری یہی کہ سیک کی لجات کہی کر دوہ ، برتی یہ
 لہ ستنہ وہ یہ کی گوناہی تھوی . نہ ہر برتی یہ لہ بیکر دنہ وہ
 ہیک کہ دہ یہ وی کا دلی جوان لجات لہ پورہ شرا ، کہ بہ لای
 تھوی وہ بہ باسی زانی .. کہ واتہ ہر . تو وہ و ترقی نہ کہ
 یا خود کردہ وہ یہ کی نامیرین و ناپہ نہ ، لہ لاین با و کہ
 کاندہ وہ پورہ دیات بہ رامبر . منالہ دزہ کانیان ، لہ وانہ یہ
 کہ کارہ کہ خراتر کی لجات و منالہ کانیسی پورہ و ورتنی
 یا خود بیاختاہہ . کہ تن کردنی گہ و رگہ و رگہ ،
 کہ لہ وانہ بن نہ جی بہ دطاندا کہ نہ و منالہ نہ لہ دہ ستیان ہابی
 بیانکہ ن ، یا خود یہ جے جو رنگی کردیسی !...

به لام زور کرده و انی ، که له کاتی قه و مانی هم جوړه کاره
ساته را ، زور جا ، له باوکه کانه وه پر و د ښه رهن ،
به کورتي برتین له م :

[په کم] : باوکه که کان که په و که ستانه ده زان زاره تره کج
بن .. که په و ښه که په کجا که وره پستان ده رهن .. و
زان که نه و کار ساتی پر وی داوه ، سه که رانی په کی که وره
ولی قه و مانی نه ناسی .. وای دینه پیسې هاویان که له
دوا پر و را که تینی نه ننگ تر و درنده تری کی پر و دات ..
جا هم قاوه قیر و ده ننگ ده له و نه م ست که وره گردنه ،
ته نانه ت نه م پرش پی پی ، هکمان کی په یاد نالی نه وه
نه کی که زیاتی زور که وره و پر و ښی په خن
به ضلکه که ..

[دووم] : باوکه کان سزای ضلکه کایان زور رهن .
له پستی را ده ستوری سزادان ، له هووی را ، خراب ښه .
هو ننگه کوره که ، هووی ، نه و پر هی لایه سه زده که
سزادری به په صی سزا که به طوی نه و گونا هوی که
که رووی کی . ضلکه که له وه به ته و او ه تی کی که کات .
نه وه نده هر به ده کی نیم زور ووریای هو مان بین
که باشی کسپانه ی نا وانه کی بکه بین ، که له هر و پر و وی .

کیتے وه کہتہ کہ و سزا کی، یہ ووردی ہل لے نلسین .
 نہ وہک منلا کہ ہست و الہات کہ نیم بہ خو پانی سزای
 دہین ، تہ نانت زوروستہ مینی لی دہ کہین ..
 کہ گنیا سہ گر وانہ کہین ، دووبارہ سہ و ہست و تارہ زور
 کہ دلپادہ بروئینہ وه کہ لہ وہ نیسی ہانہ یان رابو بو
 دزی کردن ..

یوونہ : سہ کہ منلاک سہد فرہنگ بدزی ، نیم نانی سہ و زوروی
 یہی لی تکین کہ سہد فرہنگ کہ نرفی سہ و دیاری یانہ کہ ہم یک سہد
 کہ دہ مانہ وی بوی بکین . چونکہ ہم جوہ سزادانہ دل پرہ قوی
 تیا بہ ہا سہر منلا کہ ، کہ زور بہ سہد سہد وه جا وہ رانی
 سیکس کردن سہ و دیاری یانہ دہ . جا ہر سزادانی
 کہ سہروی منلا کہ سیکین ، سہی خرابی گوہ رود دات ،
 سہ نجاسی سزادانی لی یہ بدہی . جا سہ کہ زور لہ منلا کہ بکیت
 لہ بہر دہم سہ ندمانی فزانہ کہ را لی لہ گوناہی خوی نی ، یاخو
 نا ہاری بکیت کہ بہ دہستی خوی بنوسیت : « من دزم ! » و
 سہ و پورہی لی لی نانہ بداتہ دہست ماصوستا کہی لہ خوشیدہ
 دا کہ سہر پیتی لہ سہر سویری .. لی گو مان سہ کہ تونہ مانہ
 بکیت ، لہ راستی را ہر عی دہ ستورنگی راستہ قینہی
 منلا پورہ دہ کردن ہر یہ دہ سیکینت !

خو نه گه له بهر نه وه په وه هر ره بهر یی یکه بیت که خوځینه
به کک له ماله خوځینه ها ~~کان~~ کان یی گو مان نه و هر ره بهر
کاری منله که خرابی نه کات ، که ښه و ښه کی زور تر
ده سوینی

من تکاتان یی که کم که جا یی تر یی نه و ښه زیندوانه
خوځینه وه که له بهر یی یکه کم کردن . هر بو نه می
له وه یی بگن که یو یی یی نه و منله یو کانه یی دزی
که کن به نه زوره به خوځینه ویستی هر ان ود سو یی
به کی . نه هم جوړه کرده وه ناپه نه ندانه یی که کم و
یستی یی یان دو و ام ، له وانه له ناره زوری منله که بو
ده ت که وتی نه وستی که به ناو نه وه به ده ستی بگ و یی ،
به لهر تر بگن ، که دلته نلی و په سو یی کی زور تر یی بگن .
هر وه ها ، ده ماری یی ښوینن بو به ره لغاری کردن . له
به ره لغاری کردنیستی ، لیره دا ، هر پس نه وه به که جا یی تر
« دزی » بکاته و ما .

[یی یی] پرو و خوځینی و زه رده خپنه کردن . به
کو تی هر پس له بهر یی نه وه به که باو که کان ها و له
هر له کانی کور به کانیان بوځن . ناپی هر به به مده یی
واز به یی . چونکه هر ندی جا یی سو یی به که تلک ری

که باوکه کان به یوهی دزی کردنه کی مناله کانیان داهل بدهن .
 وهگ به دزه که بلن : « لھونری نوواندوه له دزیتی به کی دا »
 و سا که تی مناله واد زانی ده تواتی هه سیک دلات ..
 تیر هله و بوئوی سل دگات ، تا نه نذره بیک وه ها که نذره زوی
 نه وه دلات باوکه و دایکه کی خوی تووره دلات ، تا
 بزانی ده تواتی تا نه نذره بیک تووره یان دلات ..
 نه و بوئوه ، نه و باوکه کات که نالوستی بیکه تووره بو دزی
 کردن . نه وه نه وه نه وی که بیان بزوتی ، تا
 روویان وه لگرتی به خوی . لھوی نه مری نه وه به
 که هت به خوی دگات : باوکه و دایکی هه روویکی نادهنی .
 هه به نه نگی وه ناین ، باهورد له بووه ده یان بزوتی
 نابزانی ادهی خوئ وینی یان ده گاهه نه وه . نه و خوئ
 وینی بهی که له مویستی لی نه دیون !
 نه مری نه وه ناگه بیی که کوره که به ته واوه تی به ره تلا
 بیک سو ، هه کات سجات . هونم له رووی گرتی به وه
 که مه ، له گل زور داری و نازاردانز که مان را بو
 کوره که مان ، وولک به کی ده وه سینه وه !
 دوورینه واریک بیک وی کوره که باوکی و دایکی کی
 خوی بیی دزی ده کن نه و سا که تی نه و هه به ره لستیک

له یئیس دەمی خۆی را تانینێ ، که چاویان لی بکات و ،
 ئیجای گە وڵێش پێ وای بەر برفە !
 کاتێک ئە زانی ، باوک و دایکە کە هەت بە دزنی بە
 کە ی ئە وەرێ کن . کە ی خۆیان ئە وە ناراشن کە کوپە
 کە یان ئە بە دزنی پێ کە ی ئە وان کردووە . ستر
 دە مودەست کە یانی لی دەر کوژن . بە بیجە وانی ئێووە
 وە بە فتاری ئە کە ئە کن . ئە کەر ئە وە ئێسی لێگە
 پە کە یار ئەرم ئوبن ، کاتان لی دی کە یە کە یار توندو
 ئێسی ی لێگە لێ ئێوئێن .
 .. (ئێمە کە بە هەر مودە تۆنا پە گمانە دە ی تێ کوئێن ئوئە وە ی
 دلی تۆ خۆی بکە ین و هەر هەر هەر زوویە کسێت
 هە یە ئوئی تە خەت بکە ین ، کە ی تۆ ئە وە ندە ی
 کاپوویت ، ئە هەیت ئەم ئە تە ئە ئە تە ئە لێگە ئە دە
 ئە کە ی ت ؟ !)

بە نام باوک و دایکی کوپە ، گونا هەر کوپە کە تان
 هە یە ، کە هەر ئە وە لایە ی ئە کاتە وە کە
 ئوئە خۆیان ئە بکە ین ؟ !
 ئوئە یە باوک و دایکە کە یی ، هەر ئە و پێ ئە ی
 بگە ین ئە زانی خۆیان را ، کە یە یانە وی یا هەر دێ ناولی

بۆلۈ خوزان که کوره که یان له سیری برووت ..
 هه میکیستی له وه ئا سان ترینه ، له وولتی نزیلیتر
 نه له سوروستی هه وو شیکه وه ، که کرد و وه یان
 له گول کوره که یان نا سیکل بی له کار دور دستی و
 هۆت و لیتی

ما هور گاری یی کار ییگه

[یه که ۲] : پیلو یه له بهمان منلله که بی کار نه هیلینه وه
 به لام نه بی هه زدی سه سه سیتی بیه نی . جانه گه منلله که
 ده ست لکات به کو کردنه وهی هه بی پوولی پووسته . یان
 هه زلی ته خه نا هه یان بی . یا خود به زوی بجهته نا و نه و
 ها وری یا نه به وه که هۆسی ده وین و به هه زده سی یا نه وه
 کام ان ده بی . یان به وری ها و به سیتی سیتی ریه وانی
 لکات . یا خود به تایینه تی هۆگری وه زشی کاری بو بی ..
 هه هۆرتکی سیکرانی ، نه گه منلله که مان به ره للا کرد
 هۆی نه رده لکات به گه لیک کار و لیت و یاری به وه
 له هه وو پوویه کیت وه هیت و حالاکتی سۆشتی ..
 نه گه ها تو کیمه لیتی یاری به مان نا کهم هۆره کار
 گوزاری و هیت و حالاکتی یا نه سی را ، به گه رسته مان

به هیز کرد له مه هوره ستانه داو، سیر لیمان کرده بران
و کاپاسته لیمان کرد بو کورگوتن له وازدا ~~هیز کرد~~
هاتو کیم که مانمان کرد، بی گو مان کوره بکولم که مان
هر گز بیره له «دزی کردن» ناکاته وه... خو کیم
هاتو دزی کرد، بی گو مان دزیتی بیکری نه وهنده
گرنک نانی که برنگی بی بیری، سیتی بی و یو و بی
والی ~~که~~ بی که باری بی نه دری !!
[دووه م] : نانی ~~که~~ لیمان له بیری بی که ~~که~~ - مندا لیک
دهستی کرد به دزی کردن ~~که~~ باریت به وهیه که له ناوه کیدا
سیتی و اهیه هانه ~~که~~ دات و باری بیوه ~~که~~ بی بو
دزی کردن ~~که~~ که واته بام ناکاته ~~که~~ خو مان بی، له
هر مو کار و کرده وهیه که و بیجوه نایه بی بکولینه و م
تالپرستی یان بی بگه سین .

[سئیم م] : بیولسته خو مان بی باریتین له هر له گو بی و
توویره و ترۆ بی و کاری نایه و ~~که~~ گیل مندا که دا،
تا و اهسته نه کات به خو بی که بی بی بی دل کرستی ~~که~~
و مترستی بی ~~که~~ که سین و به کرده وه کانسیتی بیته
نایه سین . بو وینه : هر دولا بیک له مانی رایه
کلیل و کلومی بگه سین . ~~که~~ ده وه ها نانی ~~که~~

له نه نازه به ده

ایت فی به قستی سنان بده ین .. و واک نه وهی کوم له
 یاره ی گه وره گه وره له وناوهره داننی ین که تیوانی
 ره ستیان بو بیات .. هونله نه مه هانه ی نه دات
 بو دزی کر دن !! هانه گه دزنی یه که ی کرد ، یئولسته
 نه وهی لی نه هارینه وه که یتان زانیوه دزی ی کردوه
 به لام نه ک به و ناووه وه که « دزی ی کردوه .. یاسی نه وه
 ناسی ی قی لی هم لبارین ، ناسی نه وهی بده سینه وه به
 هاودا .. ته ناندت یئولسته له ییمان که وای لی بکه ین
 هت لجات به قوی که هیستیا سستی فی به ستیان و
 باوه پستی فی ده که ین ، یئولسته هه وه ده صلیب
 ناگهان له قوماچی که نه وه نه هینه سستی کی وه که
 به کو پکی ناریستی راره فی ین !!

هه وه هاپیولسته له به رحان که نه هیلین کوره که
 له به نج و کوره وه ری و گه و گرتی ریانی سستی ته من
 گه وره ناگاداریجی ، هونله دوورینه نه و ناگاداری
 بو ته منی نه و ده ست نه دات و زیانی فی بکه سستی ..
 بام هه مو هه م به پروویه وه فی بکه ین .. ته ناندت له کالی
 ماند وستی و وه پس بو سیمان له .. هونله هه له

بجوکه که نه وهی له سه رینه که له کاتی ته لکانه دا ده ست
ببانه ده ستی دایک و باوکی .

[هواره م] : ببولیته به رامبهه راستی نه و باره بووینت

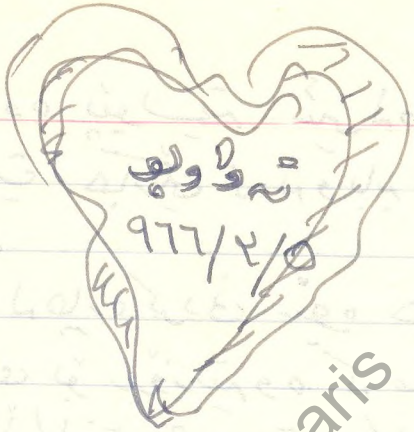
نه ویی به و هوره که پاست وره وان و دلسوزانه
گفتوو له گه ل لکمه که تا بکیت .. ها توهر م نذیک
پاست وره وان بیت له گه ل نه و دا ، نه و نه وهنده لیت
لیکات ، نه وهنده ههست به سه و تی دل ده کات ،
نه وهنده لی ده م سینه م و لیت دلینا ده بیت !
بولیته له سه رت هم له کر دینه که ی خوی سنان
به بیت .. به لام نه که بیت هه له لکانه خوق بو ده بخت
له بابت کرده وهی دزینی به که به وهه لیکالی سنان
به که له دوا پرورد له سه ری بیوت

توده تو انیت ، له کاتی هه له کردینا هه ندی توند و تیری
له گه لدا ببولیته . به لام هه وستی ولتی به که تی میره .
ته ناندت نه گه توند و تیریته له گه لدا نوواند ، نه و
هه وستی به له کانی هه دلینا به هه وهه . ده بی
هم کرده وه به کیت له گه لدا نوواند ، پاسته و راست
بیکه بیت ده بی به هوریکلی وایی بیکه بیت که به لای کوپه که و
زه و ابیت .. وانا بیانوو به کی به سه ندی هم بیت به لای

هه وه وه .. پاشئ نه وه ئیولیتێ شیر له وه بابه ته وه
 قه نه کری .. نه که بیت هاریکی تر له وه بابه ته وه قه ی
 له که لدا بکه عیت وه !

ههروه ها فووتیت له هاره کردنی توه هلی بیارنه .
 ئیولیتێ هاره سیک وای بو بدۆرتیه وه که مام ناوه ندی
 بیت .. تویی له مناله کانت سیرتر و کاریه سه نه تر به ..
 له هندی بارشیا ، کل باو که کان ههت به وه ده کن
 مناله کانیا ن زور تووره وردلئا کن ، له ههوه سیک
 زوو هه لده سین ، له ههیه دله نگی ده سین ، ~~پهوه~~
 وا چاکده که پاوئیه به پیزه سیک سیوره کان
 بکن ..

هه چی پهروه کرده کردنی مناله سیرتی به له کار و
 فرمائیک پورانی ههوه ده می . بام ههوه ده سیک
 نه وقی سیرنه مان بیت وه یار که پهروه ده
 کاری سیره فی به ناو بانگ ، [کلا یاری]
 له ده می ها توته رهی ، که گوتوبه تی :
 ده له ههجه ده سیکا ، ههجه کرس ، هه رگیز نه وه ی نه
 گوتوو ، که پهروه ده کردنی منال کارکی
 سولک و ناگاته !

insititut kurde de paris

جدول الدروس الاسبوعي

٧	٦	٥	٤	٣	٢	١	الايام
							السبت
							الاحد
							الاثنين
							الثلاثاء
							الاربعاء
							الخميس
							الجمعة

جدول الضرب

١٠	٩	٨	٧	٦	٥	٤	٣	٢	١
٢٠	١٨	١٦	١٤	١٢	١٠	٨	٦	٤	٢
٣٠	٢٧	٢٤	٢١	١٨	١٥	١٢	٩	٦	٣
٤٠	٣٦	٣٢	٢٨	٢٤	٢٠	١٦	١٢	٨	٤
٥٠	٤٥	٤٠	٣٥	٣٠	٢٥	٢٠	١٥	١٠	٥
٦٠	٥٤	٤٨	٤٢	٣٦	٣٠	٢٤	١٨	١٢	٦
٧٠	٦٣	٥٦	٤٩	٤٢	٣٥	٢٨	٢١	١٤	٧
٨٠	٧٢	٦٤	٥٦	٤٨	٤٠	٣٢	٢٤	١٦	٨
٩٠	٨١	٧٢	٦٣	٥٤	٤٥	٣٦	٢٧	١٨	٩
١٠٠	٩٠	٨٠	٧٠	٦٠	٥٠	٤٠	٣٠	٢٠	١٠

تقاييم نافعته

مقاييس الوقت

- ٦٠ ثانية = دقيقة
- ٦٠ دقيقة = ساعة
- ٢٤ ساعة = يوم
- ٧ ايام = اسبوع
- ٣٠ يوم = شهر
- ١٢ شهر = سنة

مقاييس الطول

- ١٠ مليمترات = سنتيمتر
- ١٠ سنتيمترات = ديسيمتر
- ١٠ ديسيمترات = متر
- ١٠ امتار = دكامتير
- ١٠ دكامتيرات = هكتومتير
- ١٠ هكتومتيرات = كيلومتير